

som ikke var blevet dette Land tilstaaet ved Protokollen af 26. Juni 1906 og ligeledes med Forbehold af de i efternævnte Artikel 2 indeholdte Bestemmelser.

De nævnte kontraherende Stater give følgende Afkald paa at benytte den Ret, som Artikel 10 i Konventionen af 5. Marts 1902 gav dem til at opsigse Konventionen.

Det Eksportkontingent af 200,000 Tons, der ved Artikel 3 i Protokollen af 19. December 1907 blev tilstaaet Rusland for hvert af de 4 Regnskabsaar fra 1. September 1909 til 31. August 1913 opretholdes for hvert af de følgende 5 Regnskabsaar fra 1. September 1913 til 31. August 1918.

I Betragtning af, at der i Aaret 1911—12 paa Grund af særlige Omstændigheder samtidig indtraf Sukkermangel og en betydelig Stigning i Prisen paa Verdensmarkedet, gaa de kontraherende Stater ind paa, at Rusland udfører et ekstra Kontingent, der fordeles saaledes:

For Regnskabsaaret 1911—12.....	150,000 Tons
" — 1912—13.....	50,000 —
" — 1913—14	50,000 —

Artikel 2.

Nærværende Protokol skal ratificeres og Ratificationerne skulle deponeres i Udenrigsministeriet i Bryssel snarest muligt og i hvert Fald inden 1. April 1912.

Den træder eo ipso i Kraft paa denne Dag, hvis den i det mindste er blevet ratificeret af følgende sukkereksporterende europæiske Stater: Tyskland, Østerrig-Ungarn, Belgien, Frankrig, Nederlandene og Rusland.

I saa Tilfælde ville de andre Stater, der have undertegnet nærværende Protokol, og som ikke maatte have ratificeret den til nævnte Tid, ikke destomindre, hvis de ratificere den inden 1. September samme Aar, kunne vedblive at være Medlemmer af den internationale Forening paa de nuværende Betingelser og for hele nærværende Protokols Gyldighedsperiode, forudsat at de inden 1. April 1912 have givet deres endelige Samtykke til det ekstra Kontingent, som hjemles Rusland i Henhold til Artikel 2 i nærværende Protokol. De ville under ingen Omstændigheder kunne paaberaabe sig Bestemmelsen om stiltiende Forlængelse i Artikel 10 af Konventionen til fra Aar til Aar at kunne vedblive at være Medlemmer af Foreningen.

Artikel 3.

I den Session, der gaar forud for 1. September 1917, skal den permanente Kommission ved enstemmig Beslutning træffe Bestemmelse om, hvilken Stilling Rusland skal have, i Fald det agter vedblivende at deltage i Konventionen udover den 1. September 1918.

Hvis Kommissionen ikke kan blive enig, skal Rusland betragtes som havende opsagt Konventionen, saaledes at den ophører at have Gyldighed fra 1. September 1918.

Hver af de kontraherende Stater kunne med et Aars Varsel trække sig tilbage fra Foreningen, i saa Fald blive Bestemmelserne i Artikel 10 af Konventionen angaaende Opsigelse og stiltiende Forlængelse paa ny anvendelige.

Til denne Protokol slutte sig nedenstaaende 3 Deklarationer:

1. Deklaration.

Fordelingen af de to Ekstrakontingenter paa 50,000 Tons, der ere indrømmede Rusland for Regnskabsaarene 1912—13 og 1913—14, sker saaledes, at det samlede Ekstrakontingent for hvert af de 4 Semestre i Tiden fra 1. September 1912 til 31. August 1914 ikke maa overskride 25,000 Tons.